

stoją na przeszkodzie utrzymywaniu przez państwo członkowskie, w niniejszym przypadku Belgię, na jego terytorium, wytwarzania, przywozu, promocji i sprzedaży przetworzonego tytoniu do palenia, oficjalnie uznanego przez to państwo za silnie szkodliwy dla zdrowia jego użytkowników i określonego jako przyczyna licznych upośledzających chorób i licznych przedwczesnych zgonów, co powinno logicznie uzasadniać ich zakaz?

2) Czy następujące postanowienia prawa Unii Europejskiej:

1. art. 6 podpisanego dnia 13 grudnia 2007 r. traktatu z Lizbony zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej podpisany w Maastricht dnia 7 lutego 1992 r., który wszedł w życie w dniu 1 grudnia 2009 r. i zgodnie z którym „Unia uznaje prawa, wolności i zasady określone w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej z 7 grudnia 2000 roku, w brzmieniu dostosowanym 12 grudnia 2007 roku w Strasburgu, która ma taką samą moc prawną jak traktaty. [...]”; i
2. art. 35 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, zgodnie z którym „Każdy ma prawo dostępu do profilaktycznej opieki zdrowotnej i prawo do korzystania z leczenia [...]. Przy określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii zapewnia się wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego.”;

interpretowane zgodnie z podstawowymi zasadami, na których opiera się Unia Europejska, takimi jak przywołane w preambule traktatu z Lizbony,

stoją na przeszkodzie temu, by następujące przepisy prawa belgijskiego:

Loi générale sur les douanes et accises (ustawa ogólna w sprawie cel i akcyzy) skoordynowana zarządzeniem królewskim z dnia 18 lipca 1977 r. (Moniteur belge z dnia 21 września 1977 r.), utrzymana w mocy ustawą z dnia 6 lipca 1978 r. (art. 1) (Moniteur belge z dnia 12 sierpnia 1978 r.);

Loi du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise (ustawa z dnia 10 czerwca 1997 r. w sprawie posiadania, przepływu i kontroli produktów objętych akcyzą, Moniteur belge z dnia 1 sierpnia 1997 r.);

Loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés (ustawa z dnia 3 kwietnia 1997 r. w sprawie

opodatkowania tytoniu przetworzonego, Moniteur belge z dnia 1 sierpnia 1997 r.), zmieniona ustawą z dnia 26 listopada 2006 r. (Moniteur belge z dnia 8 grudnia 2006 r.);

zezwały państwu belgijskiemu na przyjęcie za podstawę opodatkowania podatkiem akcyzowym przetworzonego tytoniu do palenia, podczas gdy:

po pierwsze, państwo to uznaje oficjalnie te produkty za silnie szkodliwe dla zdrowia jego użytkowników i za przyczynę licznych upośledzających chorób i licznych przedwczesnych zgonów, co powinno logicznie uzasadniać ich eliminację;

po drugie, postępując w ten sposób, że daje pierwszeństwo wydajności podatkowej przed rzeczywistymi skutkami odstraszającymi, samo uniemożliwia przyjęcie środków pozwalających skutecznie doprowadzić do wyeliminowania tytoniu?

(¹) Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 28 maja 2010 r. — Société Accor Services France przeciwko Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

(Sprawa C-269/10)

(2010/C 221/38)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Montreuil

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Accor Services France

Strona pozwana: Le Chèque Déjeuner CCR, Etablissement Public de Santé de Ville-Evrard

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 53 code des marchés publics jest zgodny z przepisami dyrektywy 2004/18/WE z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usług ⁽¹⁾ i z postanowieniami Traktatu o Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 31 maja 2010 r. — Lotta Gistö

(Sprawa C-270/10)

(2010/C 221/39)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lotta Gistö

Pozostali uczestnicy postępowania: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

Pytanie prejudycjalne

Czy w sprawie dotyczącej Lotty Gistö art. 14 protokołu ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zgodnie z postanowieniami tego aktu jej miejscem zamieszkania dla celów podatkowych w 2007 r. pozostawała Finlandia, czy też protokół należy rozumieć w ten sposób, że w rozpatrywanej sprawie to jednak przepisy prawa wewnętrznego państwa członkowskiego przesądzą o istnieniu nieograniczonego obowiązku podatkowego w danym państwie członkowskim — w tym przypadku w Finlandii?

⁽¹⁾ Protokół (nr 36) w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich (1965) (Dz.U. C 321E, s. 318).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grecja) w dniu 31 maja 2010 r. — Susana Berkizi-Nikolakaki przeciwko Anotato Symvoulio Epilogis Prosopikou (ASEP) i Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

(Sprawa C-272/10)

(2010/C 221/40)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sousana Berkizi-Nikolakaki

Strona pozwana: Anotato Symvoulio Epilogis Prosopikou (ASEP) i Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis art. 11 ust. 2 dekretu prezydenckiego 164/2004, zgodnie z którym dla celów stwierdzenia, że spełnione zostały przesłanki przekształcenia umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony pracownik powinien w terminie peremptoryjnym, obejmującym okres dwóch miesięcy od daty wejścia w życie tego dekretu przedłożyć odpowiedniej jednostce wniosek zawierający dane poświadczające spełnienie wspomnianych przesłanek jest zgodny z celem i praktyczna skutecznością, które zgodnie z art. 139 ust. 2 WE i art. 249 akapit trzeci WE powinny wynikać z dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia w sprawie pracy na czas określony ⁽¹⁾ jeżeli wziąć pod uwagę, że w związku z peremptoryjnością tego terminu w razie niezłożenia wniosku w okresie dwóch miesięcy pracownik traci prawo do przekształcenia umowy?

- 2) Czy w świetle celu dyrektywy [1999/70], o którym mowa w art. 139 ust. 2 WE sama publikacja art. 11 dekretu prezydenckiego 164/2004 w Dzienniku Urzędowym dotyczącego ustanowienia terminu dwóch miesięcy jest wystarczająca dla celów ochrony pracowników objętych zakresem stosowania tegoż art. 11 i dla zapewnienia skuteczności (effet utile) celów tej dyrektywy w rozumieniu art. 249 akapit trzeci WE?